

ข้อบังคับของอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ
มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่กฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง ได้กำหนดให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว และวางหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน จึงเป็นการสมควรออกข้อบังคับฉบับนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อัยการสูงสุดจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของอัยการสูงสุดว่าด้วยการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คดีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ” หมายความว่า การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

“มาตรการแก้ไขฟื้นฟู” หมายความว่า มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

“มาตรการเฝ้าระวัง” หมายความว่า มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

“มาตรการคุมขัง” หมายความว่า มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ

“รายงาน” หมายความว่า รายงานของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีประจำศาลชั้นต้นหรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

ข้อ ๔ อัยการสูงสุดมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

บรรดาระเบียบ หลักปฏิบัติราชการและคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๖ อำนาจในการสั่งคดีเกี่ยวกับการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู การใช้มาตรการเฝ้าระวัง การใช้มาตรการคุมขัง การคุมขังฉุกเฉินหรือคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งทั้งคดี

คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาสั่งคดีของอัยการสูงสุดหรืออธิบดีอัยการ อำนาจในการสั่งเกี่ยวกับการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู ให้เป็นอำนาจของอัยการสูงสุดหรืออธิบดีอัยการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ การใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้นาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาชั้นศาลสูงของพนักงานอัยการ หลักปฏิบัติราชการ และคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ เพื่อให้การดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว อาจดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๙ สำนวน สารบบ แบบพิมพ์ การรายงานและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๑

การพิจารณาใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

ข้อ ๑๐ คดีที่พนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตราหนึ่งมาตราใดดังต่อไปนี้ มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๓ ทวิ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๑ มาตรา ๒๙๒ มาตรา ๒๙๓ มาตรา ๓๑๓ ไม่ว่าจะมีความผิดฐานอื่นด้วยหรือไม่ ให้พนักงานอัยการพิจารณาด้วยว่าคดีดังกล่าวสมควรขอให้ศาลมีคำสั่งใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูหรือไม่ หากเห็นสมควรอาจขอรวมกันไปพร้อมกับคำฟ้อง หรือยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำพิพากษาก็ได้ โดยให้ระบุเหตุผลไว้ในความเห็นและคำสั่ง

เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงครบถ้วนและเพียงพอในการพิจารณาเห็นและคำสั่งเกี่ยวกับการขอให้ศาลมีคำสั่งใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู พนักงานอัยการอาจมีความเห็นและคำสั่งภายหลังจากที่ได้มีคำสั่งฟ้องคดีไปแล้วก็ได้

การพิจารณาเหตุสมควรตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย ลักษณะส่วนตัวอื่นของผู้ต้องหา ความปลอดภัยของผู้เสียหายหรือสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องหา การกระทำอื่นภายหลังการกระทำความผิด และเหตุผลประการอื่นที่สมควรใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูแก่ผู้ต้องหา

ข้อ ๑๑ กรณีข้อเท็จจริงในสำนวนเกี่ยวกับตัวผู้ต้องหาไม่เพียงพอในการมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู พนักงานอัยการอาจขอให้พนักงานสอบสวน กรมราชทัณฑ์ หรือกรมคุมประพฤติ ทำการสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจสอบเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิตและความประพฤติ อันเป็นอาชญาของผู้ต้องหาหรือข้อเท็จจริงอื่นใดเพิ่มเติมก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูแก่ผู้กระทำความผิดรายใด หากภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุสมควรขอให้ศาลมีคำสั่งใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู ให้หัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูแก่ผู้กระทำความผิดนั้นได้

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานอัยการระบุข้อเท็จจริงในคำร้องถึงเหตุสมควรที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดซ้ำ และอ้างมาตรการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติให้ศาลใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูได้

ข้อ ๑๔ ในการไต่สวนคำร้อง ให้พนักงานอัยการยื่นบัญชีระบุพยานและนำพยานเข้าไต่สวนให้ได้ความตามคำร้อง

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้ในการไต่สวนคำร้องคดีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ในกรณีอื่นตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

เมื่อศาลเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณาในการมีคำสั่งให้พนักงานอัยการส่งสำนวนการสอบสวนไปยังศาล โดยระบุให้ศาลส่งสำนวนการสอบสวนคืนเมื่อเสร็จการพิจารณา

ข้อ ๑๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดและความเห็นจากกรมราชทัณฑ์ หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือยกเลิกมาตรการแก้ไขฟื้นฟูได้ โดยเสนอให้หัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งตามคำร้องดังกล่าว ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พนักงานอัยการอาจขอให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือเรียกให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ชกถามเพื่อประกอบการพิจารณา

หมวด ๒

การพิจารณาใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานและความคิดเห็นจากคณะกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการมีความเห็นสมควรใช้มาตรการเฝ้าระวัง ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยให้ออกคำสั่งใช้มาตรการเฝ้าระวังและยื่นคำร้องต่อศาลก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด ถ้าพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วยก็ให้สั่งไม่ใช้มาตรการเฝ้าระวัง

ทั้งนี้ พนักงานอัยการอาจขอให้คณะกรรมการ กรมราชทัณฑ์ หรือกรมคุมประพฤติ ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือเรียกให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๗ กรณีที่หัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ใช้มาตรการเฝ้าระวังแย้งกับความคิดเห็นของคณะกรรมการ ให้ส่งรายงานและความคิดเห็นดังกล่าวไปยังอธิบดีอัยการเพื่อชี้ขาดโดยเร็วก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด

กรณีอธิบดีอัยการเห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่ใช้มาตรการเฝ้าระวัง ให้ยุติเรื่องดังกล่าวและแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

กรณีอธิบดีอัยการไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งไม่ใช้มาตรการเฝ้าระวังของหัวหน้าพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอใช้มาตรการเฝ้าระวัง

ข้อ ๑๘ พนักงานอัยการจะสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวัง ต่อเมื่อมีเหตุอันสมควรว่านักโทษเด็ดขาดจะกระทำความผิดที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ อีกภายหลังพ้นโทษ

เหตุอันสมควรตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย ลักษณะส่วนตัวอื่นของนักโทษเด็ดขาด การกระทำอื่นภายหลังการกระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายหรือสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูนักโทษเด็ดขาด ความได้สัดส่วนของการใช้มาตรการที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพของนักโทษเด็ดขาด และเหตุผลประการอื่นที่สมควรใช้มาตรการเฝ้าระวังแก่นักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๑๙ คำร้องขอใช้มาตรการเฝ้าระวัง ให้ยื่นก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด

คำร้องให้ทำเป็นหนังสือ โดยให้พนักงานอัยการบรรยายให้ปรากฏซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของนักโทษเด็ดขาดที่เป็นเหตุควรเชื่ออย่างยี่งว่านักโทษเด็ดขาดมีโอกาสจะกระทำความผิดซ้ำ และความคิดเห็นของคณะกรรมการ รวมทั้งคำขอที่มีข้อเสนอและเงื่อนไขตลอดจนระยะเวลาที่จะขอให้ศาลกำหนดมาตรการเฝ้าระวังด้วย

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการเสนอรายงานและความคิดเห็นต่อพนักงานอัยการ เนื่องจากพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้มาตรการเฝ้าระวังของผู้ถูกเฝ้าระวังเปลี่ยนแปลงไป หากพนักงานอัยการเห็นสมควร อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกมาตรการ

ใฝ่ระวางบางมาตรการหรือทุกมาตรการโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานตามข้อ ๒๐ แล้ว ให้พิจารณาและดำเนินการดังนี้

(๑) หากเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือยกเลิกมาตรการใฝ่ระวาง ให้มีคำสั่งเก็บรายงานรวมไว้ในสำนวน

(๒) หากเห็นว่ามิเหตุอันสมควรร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือยกเลิกมาตรการใฝ่ระวาง ให้ระบุเหตุผลพร้อมข้อเท็จจริงเพื่อเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งตามคำร้องขอดังกล่าว

ทั้งนี้ พนักงานอัยการอาจขอให้คณะกรรมการ กรมราชทัณฑ์ หรือกรมคุมประพฤติ ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือเรียกให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ชกถามเพื่อประกอบการพิจารณา

หมวด ๓

การพิจารณาใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ

ข้อ ๒๒ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานและความเห็นจากคณะกรรมการ ในกรณีคณะกรรมการมีความเห็นสมควรใช้มาตรการคุมขัง หรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการใฝ่ระวาง ต่อเนื่องจากมาตรการคุมขัง ถ้าพนักงานอัยการเห็นชอบด้วยให้ออกคำสั่งใช้มาตรการคุมขัง หรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการใฝ่ระวางต่อเนื่องจากมาตรการคุมขัง แล้วแต่กรณี และยื่นคำร้องต่อศาลก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด ถ้าพนักงานอัยการไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้สั่งไม่ใช้มาตรการคุมขัง หรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการใฝ่ระวางต่อเนื่องจากมาตรการคุมขัง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรใช้มาตรการใฝ่ระวางเท่านั้น หรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการใฝ่ระวางต่อเนื่องจากมาตรการคุมขังด้วย ให้นำความในหมวด ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ทั้งนี้ พนักงานอัยการอาจขอให้คณะกรรมการ กรมราชทัณฑ์ หรือกรมคุมประพฤติ ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือเรียกให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ชกถามเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๓ พนักงานอัยการจะสั่งให้ใช้มาตรการคุมขัง ต่อเมื่อมีเหตุอันสมควรว่านักโทษเด็ดขาด จะกระทำความผิดที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ อีกภายหลังพ้นโทษ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้

เหตุอันสมควรตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย ลักษณะส่วนตัวอื่นของนักโทษเด็ดขาด การกระทำอื่นภายหลังการกระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายหรือสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูนักโทษเด็ดขาด ความได้สัดส่วนของการใช้มาตรการที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพของนักโทษเด็ดขาด และเหตุผลประการอื่นที่สมควรใช้มาตรการคุมขังแก่นักโทษเด็ดขาด

ข้อ ๒๔ คำร้องขอใช้มาตรการคุมขัง ให้ยื่นก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด

คำร้องให้ทำเป็นหนังสือ โดยให้พนักงานอัยการบรรยายให้ปรากฏซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของนักโทษเด็ดขาดที่เป็นเหตุควรเชื่ออย่างยี่งว่านักโทษเด็ดขาดมีโอกาสจะกระทำความผิดซ้ำและความเห็นของคณะกรรมการ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องขอใช้มาตรการคุมขังดังกล่าว เพื่อป้องกันมิให้นักโทษเด็ดขาดกระทำความผิดซ้ำ และระยะเวลาที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งด้วย

ข้อ ๒๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานและความเห็นจากพนักงานคุมประพฤติว่ามีเหตุที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุมขังหรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากมาตรการคุมขังแก่ผู้ถูกเฝ้าระวัง เพราะเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะกระทำความผิดที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้ หรือผู้ถูกเฝ้าระวังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวัง หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจยื่นคำร้องต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวัง เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งใช้มาตรการคุมขัง หรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากมาตรการคุมขังแก่ผู้ถูกเฝ้าระวัง

ให้นำความในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการเสนอรายงานและความเห็นต่อพนักงานอัยการ เนื่องจากพฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้มาตรการคุมขังหรือมาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากมาตรการคุมขังเปลี่ยนแปลงไป หรือครบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือเปลี่ยนคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งเฝ้าระวังแทน

ให้นำความในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ กรณีตามข้อ ๒๒ หากศาลไม่ได้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากมาตรการคุมขังตามที่พนักงานอัยการร้องขอ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานและความเห็นจากคณะกรรมการเพิ่มเติมก่อนครบกำหนดระยะเวลาคุมขังว่ามีเหตุสมควรขอให้ศาลใช้มาตรการเฝ้าระวัง หากเห็นสมควรพนักงานอัยการอาจยื่นคำร้องต่อศาลก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามมาตรการคุมขัง เพื่อให้ศาลมีคำสั่งใช้มาตรการเฝ้าระวังแก่ผู้ถูกคุมขัง ก่อนครบกำหนดระยะเวลาคุมขัง

ให้นำความในข้อ ๑๖ ข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

หมวด ๔

การพิจารณายื่นคำร้องขอให้คุมขังฉุกเฉิน

ข้อ ๒๘ เมื่อพนักงานอัยการได้รับรายงานและความเห็นจากพนักงานคุมประพฤติว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะกระทำความผิดที่ระบุไว้ในข้อ ๑๐ และมีเหตุฉุกเฉิน ซึ่งไม่มีมาตรการอื่นใด

ที่อาจป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกระทำความผิดดังกล่าวได้ หากพนักงานอัยการเห็นสมควรให้ดำเนินการ ยื่นคำร้องต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อให้มีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน ให้นำความในข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง และข้อ ๒๓ วรรคสอง มาใช้บังคับกับกรณีตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ทั้งนี้ พนักงานอัยการอาจขอให้พนักงานคุมประพฤติทำการชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือ เรียกให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ช้คำถามเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๙ คำร้องขอให้คุมขังฉุกเฉิน ให้ทำเป็นหนังสือ โดยให้พนักงานอัยการบรรยาย ให้ปรากฏซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกเฝ้าระวังที่เป็นเหตุควรเชื่ออย่างยั้งว่าผู้ถูกเฝ้าระวังมีโอกาส จะกระทำความผิดซ้ำ และความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นฉุกเฉิน และเร่งด่วนที่ต้องใช้มาตรการดังกล่าวเพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกระทำความผิดซ้ำ และระยะเวลา ที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งซึ่งต้องไม่เกินเจ็ดวันด้วย

ข้อ ๓๐ ภายหลังจากศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินและพนักงานอัยการได้รับรายงานและความเห็น จากพนักงานคุมประพฤติแล้ว พนักงานอัยการอาจขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวัง หรือขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังได้ ทั้งนี้ ให้นำความในหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๕

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ข้อ ๓๑ กรณีศาลมีคำสั่งยกคำร้องการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู มาตรการเฝ้าระวัง มาตรการ คุมขัง คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน คำสั่งศาลเป็นที่สุด

กรณีศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูก็ดี มาตรการเฝ้าระวังก็ดี มาตรการคุมขังก็ดี หากมีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ให้อัยการศาลสูงเป็นผู้รับผิดชอบในการพิจารณาชั้นอุทธรณ์

กรณีไม่มีการอุทธรณ์คำสั่งมาตรการเฝ้าระวัง มาตรการคุมขังดังกล่าว ไม่ต้องส่งเรื่องไปยัง อัยการศาลสูง

กรณีศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน หากผู้ถูกเฝ้าระวังยื่นคำร้องขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว ให้พนักงานอัยการประจำศาลชั้นต้นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

นารี ตัณฑเสถียร

อัยการสูงสุด